

24-01-2025

ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

† Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Ἦχος ♯ Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

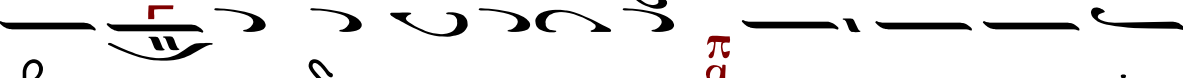
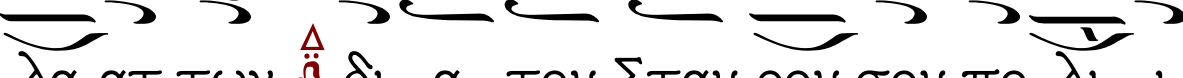
Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

$\overset{\chi}{\pi} \overset{\Pi}{\eta}$
 $\overset{\pi}{\eta}$ **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου $\overset{\Delta}{\eta}$

και ευ λο γη σον $\overset{\Delta}{\eta}$ την κληρο νο μι αν σου
 $\overset{\pi}{\eta}$
 $\overset{\pi}{\eta}$ νι κας τοις βα σι λε ευ σι $\overset{\Delta}{\eta}$ κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος $\overset{\pi}{\eta}$ και το σον φυ

λα ατ των $\overset{\Delta}{\eta}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα $\overset{\pi}{\eta}$

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

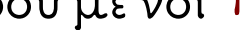
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι
Ἄχραντε, καὶ ταῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἰχθὺς ἡ Παῦλις Δι

^ΠΧ
^ΔΑ Οἱ τὴν σὴν προστὰ σι ἀν κεκτημένοι Α

^ΔΑ καὶ ταῖς σαῖς ἰ κε σὶ ἰαῖς τῶν δει

^ΓΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ
^ΠΑ

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.
Ἦχος λη Πά

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε, μόνον
γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς
ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτήρ, εἰς
ἡμῶν εὐφροσύνην· Δόξα σοι.

Το προς Κρα νι ι ου Πα ρα δει σος γε
γο νεν μο νον γαρ ως ε πα γη το ξυ λον
του σταυ ρου ευ θυς ε βλα στη σε τον βο
τρυν της ζω ης σε Σω τηρ εις η μων ευ φρο
συ νην δο ξα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτήρ ἡμῶν
τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, σωτήριοι· ἐν αὐτῷ γὰρ

βουλήσει προσηλωθείς, τῆς κατάρας ἐρρύσω
τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

το ξυ λον του σταυ ρου σου Σω τηρ η μων
του κο σμου α νε δει ει χθη σω τη ριον εν
αυ τω γαρ βου λη σει προ ση λω θεις της κα
τα ρας ερ ρυ υ υ σω τους γη γε νεις η
παν των ζω η Κυ ρι ε δο ξα σοι

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη,
θρηνηδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος· Οἶμοι Τέκνον
θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον! πῶς ἐτανύθης ἐν
Σταυρῷ, ὁ τείνας θεϊκῶς τὸν οὐρανὸν ὥσει
δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγὰς ὑδάτων
τῷ σῷ προστάγματι.

τω Σταυ ρω του Κυ ρι ου πα ρι στα με ε
νη θρη νω δου σα ε βο ο α η Θε ο το κος

οι μοι Τε κνον μου θει ει ον φω ως μου γλυ
κυ τα τον ^κπως ε τα νυ θης εν σταυ ρω ο τει
νας θει κως τον ου ρανο ον ω σει δερ ριν ^κκαι εκ
θα λασ σης α να α γων πη γας υ δα των τω
σω προ στα γμα τι ^κ

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὥς οἶδε καὶ ὥς ηὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσία βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτήρ,

ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν σε, ὅτι
ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ
φόβῳ δοξάζομέν σε, φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον,
ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ
σου, ἐκουσίως παγέντα ἄμνὸν ὡς ἄκακον,
θρῆνον ἐκίνει γοερόν, καὶ κατετρύχετο. Οἴμοι!
βοῶσα τὸ ἐμόν, πῶς ἀπεσβέσθης φῶς πικρῶς;
καὶ πῶς ὡς ἄδικος θνήσκεις, μέσον κακούργων
Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης κτίσεως;

Μετὰ τὴν γ΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Εκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἀδὰμ ἐτρύγησε,
πρὸς φθορὰν ὀλισθήσας φθόνῳ τοῦ ὄφρεως, σοῦ
δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρύγησε, καὶ διὰ
ξύλου τοῦ Σταυροῦ, πάλιν οἰκεῖ τοὺς οὐρανούς,
καὶ κατηργήθη ὁ ὄφις, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη,
καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. **Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων·
ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα, ὁ χορὸς
τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων
τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ
Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λάμπει σημερον ἡ μνη η μη των Α θλο
φο ρων ἡ ε χει ει γαρ και ου ρα νο θεν α
παυ γα σμα ὁ χο ρος των Α γ γε ε λων πα
νη γυ ρι ι ζει και των αν θρω πων το γε ε νος
συ νε ορ τα ζει δι ο πρε σβευ ου σι τω
Κυ ρι ι ω ε λε η θη ναι τας ψυ χας η
μων

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Γαβριήλ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε,
μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε, ἡ

Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο· πῶς
οὖν εἰς λύπην ἢ χαρά, νῦν μοι ἐγένετο Υἱὲ; καὶ
πῶς ὡς ἄπαις φανοῦμαι, ἢ ἀπειράνδρως
τεκοῦσα, σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὡδὴ α΄ .

Ἦχος πλ. α΄

Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν,
ποσὶν ἁβρόχοις ὁδηγήσαντι καὶ Φαραὼ
πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ
ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παθοκτόνον Χριστέ, ἐθελουσίως αὐτός,
ὑπέστης πάθος, καὶ ἀπέκτεινας τὸν
ἀποκτείναντα, πάλαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς· διό
σου δοξάζομεν, τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνυψώθης Σταυρῷ, καὶ κατεπόθη ἐχθρός,
καὶ οἱ πεσόντες ἀνυψώθημεν, καὶ Παραδείσου
πολίται, Χριστὲ γεγόναμεν, τὸ κράτος
δοξάζοντες, τῆς Βασιλείας σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέον βρέφος ἡμῖν, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν,
ἀγνή Παρθένε ἀπεκύησας, παλαιωθεῖσαν τὴν
φύσιν ἀνακαινίσαντα, ἀνθρώπων Πανάμωμε, τῷ
θείῳ πάθει αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὡδὴ α΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰππον καὶ ἀναβάτην,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου, φωτὸς Πανάμωμε, μετανοίας τὰς πύλας τῇ ψυχῇ μου διάνοιξον, καὶ δίδου τὴν εἴσοδον, τῆς ἐκεῖσε Κόρη, ἀγαλλιάσεως καὶ τερπνότητος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔχων σε Θεοτόκε, προστάτιν ἅμαχον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ σκέπην ἀνυπέρβλητον, ῥυσθείην τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου Πάναγνε, τοῦ πάλαι ἐκζητοῦντος, καταπιεῖν με σφοδρῶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μή με ἀπογυμνώσης, τῆς θείας σκέπης σου, μὴ κενὸν ἀποδείξης, τῆς χάριτός σου Ἄχραντε, μηδὲ ἀποπέμψης, κατησχυμένον Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι τὸ σὸν ἔλεος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου, καὶ παναθλίας μου, Θεοτόκε καρδίας, πόνον τὸν ἀφόρητον, καὶ τοῦ σωτηρίου σου παράσχου μοι, Θεομήτορ, θείαν αἴγλην καὶ σωτήριον.

Κανών τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί...

Ἰ^N ^γ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^τ ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^θ ^ε ^ο ^υ ^π ^ρ ^ε ^σ ^β ^ε ^υ ^ε ^υ ^π ^ε ^ρ ^η

μ^ων^α

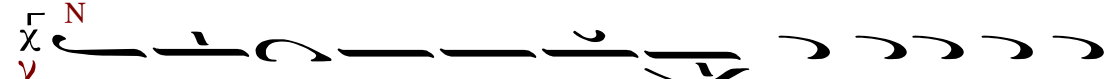
Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέντα
πράξεσιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείωσόν με
τούτῳ, εὐχαῖς εὐπροσδέκτοις σου, Ξένη σεμνὴ
Ὀσία, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Ἰ^N ^γ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^τ ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^θ ^ε ^ο ^υ ^α ^τ ^ο ^ο

ποις οἰκειώσον με τούτῳ^γ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^τ ^θ ^ε ^υ ^χ ^α ^ι ^ς ^α ^ι ^ς ^ε ^υ

προσδέκτοις σου Ξένη σεμνὴ Ὀσί^γ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^τ ^θ ^ε ^ο ^υ ^α ^τ ^ο ^ο

τον ξένον βίον εὐφημοῦντα^γ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^τ ^θ ^ε ^ο ^υ ^α ^τ ^ο ^ο

Ἄ ^N
 Ἄ ^ν **Ο** σι α του Θε ου πρε σβευ ε υπερ η

 μων ^ν **Ἄ**

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητόν, ὥς ὕλην
 εὐκατάπρηστον, τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ
 σαρκικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμη
 ἀνδρειοτάτη, καὶ Κυρίῳ ἀγνώως μνηστευθῆναι.

 Ἄ ^ν **Π**υρ σε α να φλε ξαν νο η τον ως

 υ λην ευ κα τα πρη στον ⁶ **Ἄ** την κο σμι κην α

 πα α την και σαρ κι κον μνη στη ρα ^ν **Ἄ** αρ

 νη η σα σθαι ε πει σε γνω μη αν δρει ο τα

 α τη ⁶ **Ἄ** και Κυ ρι ι ω α γνω ως μνη στευ θη

 ναι ^ν **Ἄ**

 Ἄ ^ν **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ **Ἄ** και Α

γι ω Πνευματι ^να

Ξένην ἐννοήσασα ζωήν, ἐν οὐρανοῖς τὴν μένουσαν, καὶ μὴ παρεχομένην τὴν κλήσιν ὡς τὴν πρᾶξιν, ἡμείψω καὶ ἔδραμες, ἔλαφος ὡς διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἶχνος μνηστῆρος.

^N
^να **Ξ**ενην εν νο η σα σα ζω ην εν ου
ρα νοις την μενουσαν ⁶^λ και μη πα ρε χο
με ε νην την κλη σιν ως την πρα ξιν ^να η
μει ει ψω και ε δρα μες ε ε λα φος ως
δι ψω σα ^Δα θα να α του κατ ι ι χνος
μνη στη ρος ^να

Θεοτοκίον
^να **Κ**αι νυ υν και α ει ^Δα και εις
τους αι ω νας τω ν αι ω νων α μην ^να

“Υμνοῖς τὴν πανάχραντον πιστοί, Μαρίαν
εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν
κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν
εὐδὶον λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν
σωτηρίαν.

Υμνοῖς τὴν πα να χραντον πι στοι Μα
ρι αν ευ φη μη σω μεν την Θε ο μη το ρα
την κε χα ρι τω με νην την σκε ε πην την
εν θε ον τον ευ δι ον λι με να την των πα
αν των πιστωων σω τη ρι αν

Ὡδὴ γ΄
Ἦχος πλ.α΄.
Ὁ Εἰρμός.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ,
στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ
δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον νῦν σταύρωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φθορᾶς, ἐν ξύλῳ
Σωτὴρ ἀνυψούμενος, καὶ ἀφθαρσίας πηγὰς
ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ετύθης ἐν Σταυρῷ ὡς ἄμνός, φλιάς
σφραγίζων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θείῳ σου αἵματι
Δέσποτα· ὅθεν φόβῳ σε δοξάζομεν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος Ἀγνή, θανῶν ἐν ξύλῳ
ἀναδέδεικται, ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος,
δοξάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ γ΄

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος πλ.α΄.

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Ὁ πῆξας ἐπ’ οὐδενός,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ κόσμου τὸ προσφύγιον σὺ εἶ Πανάχραντε, καὶ ἐν σοὶ προστρέχων, ἐκ διανοίας θερμῆς, πᾶς τις ἐκλυτροῦται τῶν δεινῶν· διό με προσδραμόντα, ἐν τῇ σῇ σκέπῃ ἀπολύτρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη τῶν γηγενῶν ἀπάντων ἀντίληψις, σὺ ἀντιλαβοῦ μου ἰλέω ὄμματι, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, καὶ φρούρησον τῇ θείᾳ, ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου· ἔχεις γὰρ ἰσχὺν ἀνυπέρβλητον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δυνάμει τῇ σῇ χειρός με τοῦ πολεμήτορος, καὶ τῆς τυραννίδος τούτου ἀφάρπασον, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή· μή με ἰσχύσας λάβῃ, καὶ καταπίῃ, καὶ πρὸς ὄλεθρον, ἄξι αἰωνίου κολάσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσπίπτων
κραυγάζω σοι, Θεοτόκε. Σύ μοι γενοῦ βοήθεια,
Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ἐν ᾧρᾳ τοῦ
θανάτου, ἡνίκα τῶν βεβιωμένων μοι, μέλλω τὰς
εὐθύνας εἰσπράττεσθαι.

Κανών τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς...

^N
ⲕⲟⲥⲓ ⲁⲧⲟⲩ Ⲭⲉ ⲟⲩ ⲡⲣⲉⲥⲃⲉⲩ ⲉⲩⲡⲉⲣⲓ

ⲙⲱⲛⲁ

Κατακρατήσας ἔρως ὁ θεϊκός, τῆς ἀγνῆς
ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς
ἀσκήσεως πόνων ἔπεισε, Σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως.

^N
ⲕⲁⲧⲁ ⲕⲣⲁⲧⲏⲥⲁⲥ ⲉⲣⲱⲥ ⲟ ⲩⲥⲓ ⲕⲟⲥⲁ

ⲧⲏⲥ ⲁⲓⲛⲏⲥ ⲡⲥⲱⲕⲏⲥ ⲥⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲥ ⲕⲁⲙⲃⲁⲛⲉⲓⲛ

ⲥⲉⲧⲱⲛ ⲧⲏⲥ ⲁⲥⲕⲏⲥⲉⲱⲥ ⲡⲟⲛⲱⲛ ⲉⲡⲉⲓⲥⲉ

ⲥⲉⲙⲛⲏⲕⲁⲓ ⲧⲏⲥ ⲡⲥⲉⲉⲱⲥ

^N
ⲕⲟⲥⲓ ⲁⲧⲟⲩ Ⲭⲉ ⲟⲩ ⲡⲣⲉⲥⲃⲉⲩ ⲉⲩⲡⲉⲣⲓ

ⲙⲱⲛⲁ

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς,
ἡδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμάραντας, καὶ ὥφθης,
ὠραιοτάτη, θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Ν
Του α θα να του μνη στη ρος καλ λο
ναις η δο με νη καλλη σαρκος ε μα ρανας
και ω φ θης ω ραι ο τα τη θει ον προς
νυμ φω ω να σκη νω ω σα α σα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευμα τι

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν κτησαμένη
ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας Μακαρία, ὡς
περιστερὰ ἀδιάφθορος.

Κε χρυ σω με νας πτε ρυ γας α ρε των
κτη σα με νη υ ψος προς ου ρα α νι ι ον

Ἄ ε πε ταςας Μα κα ρι α Ἄ ως πε ρι στε

ρα α α δι α αφθοο ρος Ἄ

Ἄ και νυ υν και α ει Ἄ και εις τους αι

ωναςτων αι ωνων α μην Ἄ

Ἡ φωτεινὴ νεφέλη τοῦ νοητοῦ, καὶ παιδρου
Ἡλίου τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστροῦ σου
Παρθένε, φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον Ἄ Ἡ φω τει νη νε φε λη του νο

η του Ἄ και παι δρου Η λι ου του α να

τει λαν τος Ἄ εκ της γαστρος σου Παρ θε ε

νε Ἄ φω τι σον τας ψυ χα ας των υ μνου ν των

σε ε ε ε Ἄ

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' Ὠδῆς
Ἦχος πλ. δ'

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς, καὶ τὴν
γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με
πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Ἦχος πλ. Νη

 στε ρε ω σας λο γω τους ου ρα νους

 και την γην ε δρασας ε πι υ δα α των

 πολλων στε ρε ω σο ον με προς υ μνον

 και δο ξο λο γι ι αν σου Κυ ρι ε ε ε ε

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρός, αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς νυμφίῳ Πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρουχίαν θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον ὅμοιον*

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμῇ ἀντιλήψει, καὶ σκέπῃ μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν Πανάγιον τόκον σου

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἦχος λδ' — Γα

Ἰ ^{λδ'} ^{Γα} λα σθη τι μοι Σω τηρ ^Δ πολ λαι γαρ
αι α νο μι αι μου ^Δ και εκ βυ θου των κα κων
^Δ α να γα γε δε ο μαι ^γ προς σε γαρ ε βο
η σα ^{λδ'} και ε πα ακου σον μου ^{λδ'} ο Θε ος
της σω τη ρι ας μου ου ου ου ου ^{Γα}

Κοντάκιον

Ἦχος β΄

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἰλεων Ξένη, τὸν ξενοτρόπως ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστὸν ἡμῖν γενέσθαι Ἀοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν, ἣν πᾶσαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον καὶ ἁγίαν πανήγυριν, Ἐνδοξε, πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης καὶ τῶν δύο αὐτῆς θεραπαινίδων.

Στίχοι

Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Οὐ ζώσα καὶ πρίν, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.
Θνήσκουσιν ἅμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὔσαι ξέναι.

Εἰκάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε
Τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Παύλου Παυσιρίου καὶ Θεοδοτίωνος,
τῶν αὐταδέλφων.

Στίχοι

Παυσίριον καὶ Παῦλον ἅμφω συγγόνους,
Ποτάμιος ῥοῦς καὶ συνάθλους δεικνύει.
Ἴδου τράχηλος ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος,
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ
Τιμοθέου καὶ Ἀγαπίου τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Μακεδονίου.

Στίχοι

Μονῶν ἀπείρων πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος Χριστὲ λαμβάνει μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων
τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ
Πέρσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμογένους καὶ Μηνᾶ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φίλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Καλπασίου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχοι

Τοὺς τρεῖς Ἀδελφοὺς θεῖος εἷς συσχὼν πόθος,

Θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Κομενταρήσιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ὑπὸ ξίφος θεὸς Ἑλλάδιος αὐχένα,

Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἥσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Τὶς τοὺς μακροὺς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;

Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σου τὰ στέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἰηχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ
πᾶν, σὲ ὕμνεϊ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ
προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ,
καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

$\tilde{H}\chi_{\sigma}\lambda_{\pi}\tilde{a}_{N\eta}$
 $\tilde{\chi}_{\nu}^N$

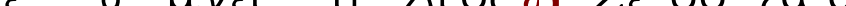
 αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου με εν τον Κυ ριον

^N
 0 στε γα α ζων εν υ δασι τα

υ πε ρω ω α αυ του ο τι θεις θα λασ

ση ο ριον ψα ααμμον και συ νεχων το παν

 Σε υ μνει η λιο ς Σε δο ζα α ζει σε

24-01-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

λη η νη σοι προ σφε ρει υ μνον πα σα κτι ι σις

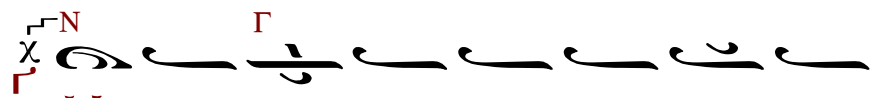
τω Δη μι ουρ γω και κτι στη εις τους αι

ω ω να α α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα. Ἦχος πλ. δ΄. (ἐκ τοῦ Γά)

Ἦχος λ̣α̣ Νη Γα

Στίχος: α΄

 Με γα λυ νει η ψυ χη μου

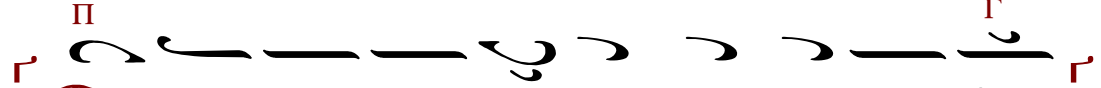
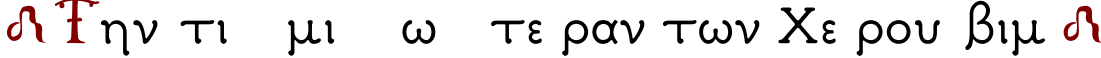

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου

 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

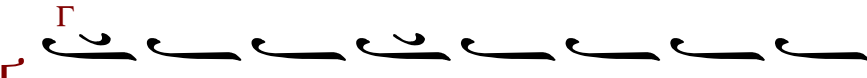

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν

Στίχος β΄

 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^N ^Γ ₁ δου

 γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γενε αι

Γ Π Γ
 $\mathfrak{A}$ $\mathfrak{T}$ η ν τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ι μ $\mathfrak{A}$
 Π

καὶ ἐνδοξότεραν αὐτοῦ συγκριτῶς τῶν Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν ρ την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλονομεν

Σπύχος γ'

γα λει α ο δυ να τος και α γι ον

το ο νο μα αυ του ^N και το ^Γ ε λε ος

των
 την τιμιωτεραν των Χερουβιμ
 και ενδοξαν ασυγκριτως των Σε-
 ραφιμ την αδιαφθορως Θεον Λο-
 γον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε-
 μεγαλυνομεν
 Στίχος ε' Ἄ καθειλε ναστας απο-
 θρονων και υψωσε ταπεινους και πεινων-
 τας πλησεν αγαθων και πλουτου-
 τας εξαπεστειλε κενους
 την τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυ νομεν
 Στήχος στ' Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
 παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τερας ημων
 Ἄ τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
 του ε ως αι ω νος
 Ἄ την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ε ραν α συ γκρι τως των Σε

 ρα φιμ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο

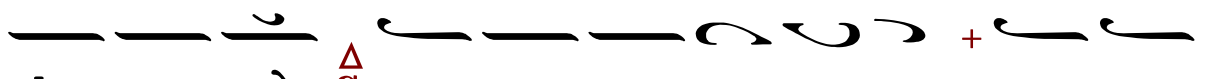
 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

 με γα λυ νο μεν

Ὡδὴ θ', τῆς Ὁσίας
 Ἦχος πλ. δ'
 Ὁ Εἰρμός

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
 ἐγείρας κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ
 τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς,
 Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς
 ὁδὸν εἰρήνης.

Ἦχος λβ Γα

 Ευ λο γη τος Κυ ριος ο Θε ο ος του

 Ισ ρα ηλ ο ε γει ρας κε ρας σω τη

 ρι ι ας η μιν εν οι κω Δαυ ιδ του παι δος

 αυ του εν οις ε πε σκε ψα το η μας Α

να το λη εξ υψους και κατευθυνεν η
μας εις οδον ειρηνης

Ἦχος πλ. α΄

Αξιον εστιν ως αληθως μα
καριζειν σε την Θεοτοκον την αιμα
καριστον και παναμωμητον και μητε
ρα του Θεου ημων την τιμιωτεραν
των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν α
συγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθο
ρωσ Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σε μεγαλυνο μεε εν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ξενίαν τὴν οὐράνιον, ποθοῦσα Ξένη
πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν θεοφόρε, πατρίδος
πλούτου καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν
σταυρόν σου δὲ ἄρασα, Χριστῷ προθύμως
ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι
βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον

Ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ῥάθης ὑπερέχουσα, τῶν Ποιημάτων
Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθέने, Θεὸν τῶν
ὅλων καὶ Κτίστην, οὗ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι,
γυναῖκες αἱ θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν,
μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη
Μαρία.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ἀπόσπιχα τῶν Αἰνῶν

Σταυρώσιμα

Ἦχος πλ. α΄

Ἦχος λη Πα—⁹

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου, νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν, κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους φιλάνθρωπε.

^K
^χ
⁹ **Κ**υ ρι ε ε πι Μω υ σε ως πο τε ε
 του Προ φη η του μο νος ο τυ πος του σταυ
 ρου σου δει κνυ με νος ε νι κα τους εχ θρους
 σου ^χ
⁹ νυν δε αυ τον τον σταυ ρο ον σου κα τε
 χον τες βο η θει αν αι του μεν ^χ
⁹ κρα τυ νον
 την Εκ κλη σι αν σου και δω ρη σαι τοις βα σι

λε ευ σιν η μων ^{γ'}ως Κων σταν τι νω το τρο παι
ον ^{γ'}δι α πλη η θος ε λε ε ους Φι λαν
θρωω πε ^{γ'}

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ο Σταυρός σου Χριστέ, καὶ τοῦ Ἰδοῦ κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἡνοιξεν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε, Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

^{γ'}**Ο** Σταυ ρος σου Χρι στε και του Α αδου
κα τηρ γη σε το κρα α τος ^{γ'}και το γε νος δι ε

ε σω σε των αν θρω πων ^χ και εκ φθο ρας τον
κο ο σμον ρυ σα με νος τω Λη στη τον Πα ρα
δει σον η νοι ξε ^χ ον προ σκυ νουν τες δο ξα ζο
με εν σε Σω τη ρε λε η σον η μα ας ^χ

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

^χ ⁹ Εὐ λο γη με νος ο στρα τος του Βα σι

λε ε ε ως των ου ρα νων ^χ ει γαρ και γη
 γε νεις υ πηρ χον οι Α θλο φο ο ροι ^{ν'} αλ λα Α γ
 γε λι κην α ξι αν ε ε σπευ δον φ θα σαι ^χ των
 σω μα των κα τα φρο νη σαν τες και δι α των
 πα θη μα α των ^{ν'} της των Α σω μα των α ξι ω
 θεν τες τι μης ^χ ευ χαις αυ των Κυ ρι ε κα τα
 πε μ ψο νη μιν το με γα σου ε ε λε ος ^χ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Παῦσον τὸ ἄλγος τῆς πολυωδύνου ψυχῆς
 μου, ἐβόα ἡ Ἄμεμπτος ὁδυρομένη Χριστῷ· εἰ
 γὰρ βροτοὺς ἐν τῷ πάθει σῴζεις, ἀλλὰ
 τιτρώσκεις ψυχὴν ἐμὴν Λόγε. Σὺ φῶς μου
 γλυκύτατον, σὺ τέκνον καὶ πλάστης μου,
 ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

^κ
⁹ Πάυσον το αλγος της πολυωδυνου
 ψυχης μου ^{γ'}
 εβοαη Αμemptος οδυ
 ρομενη Χριστω ^κ
⁹ ειγαρ βροτους εντω παθει
 σωωζεις αλλα τι τρωωσκει εις ψυχην
 ε
 μην λογε ^κ
⁹ συφως μου γλυκυτατον συτε
 κνον και Πλαστηης μου ανυμνωσου τομα
 κρο θυμο ο ο ο ο ^κ
⁹

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ΄)**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος 4̣ Πα

Χ̣ Π
π̣ ρ̣
Ϟω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
+ και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου
π̣ ρ̣
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς
εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε.

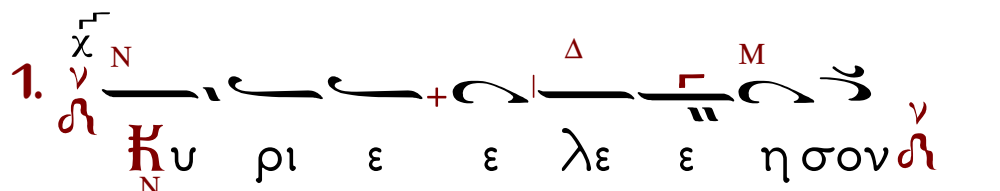
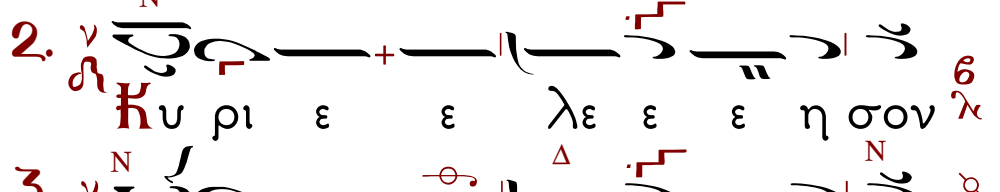
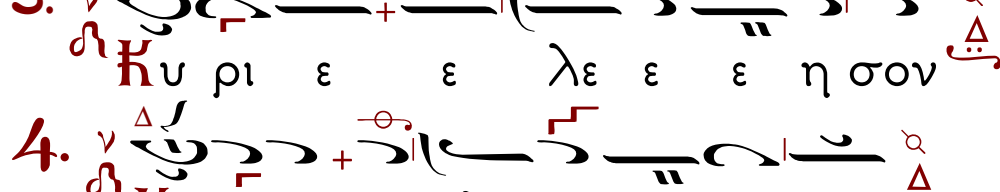
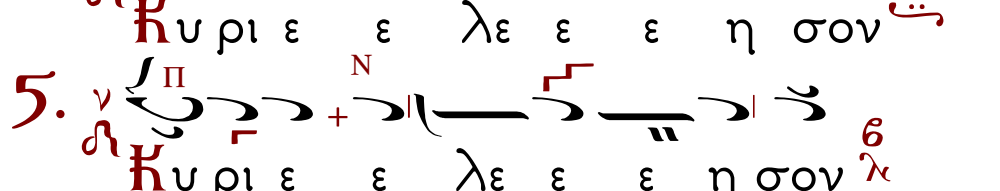
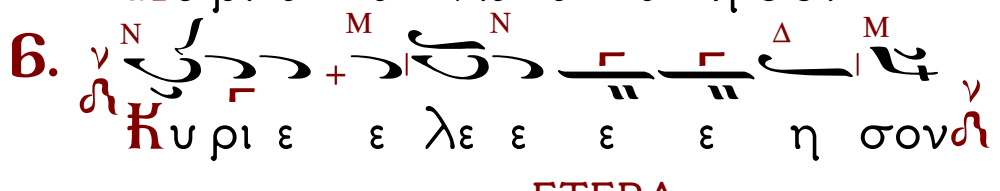
Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα $\frac{\circ}{\eta}$ Δι

$\frac{\chi}{\alpha}$ $\frac{\Pi}{\alpha}$
Ἀ αχραντε θε ο το ο κε η εν ου
ρα νοις ευ λο γη με ε νη και ε πι γης δο
ξο λο γου με ε ε νη $\frac{z}{\eta}$ χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ
τε ε ε $\frac{\pi}{\eta}$

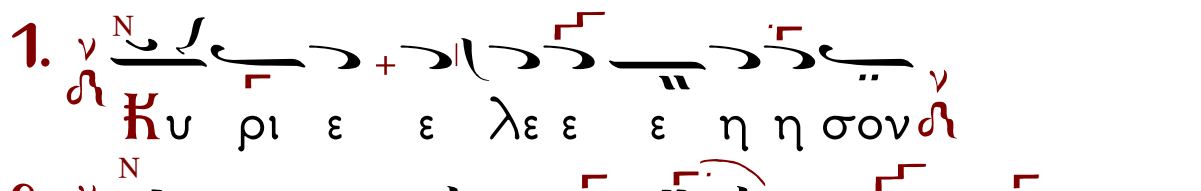
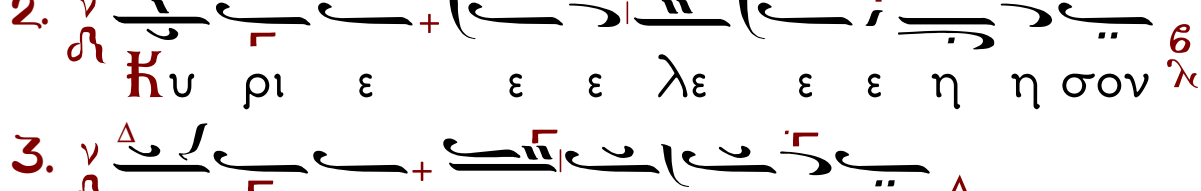
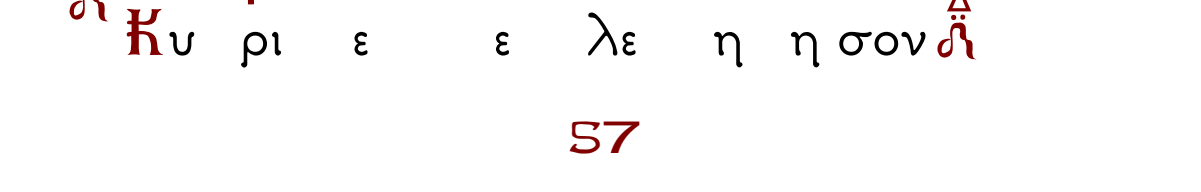
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

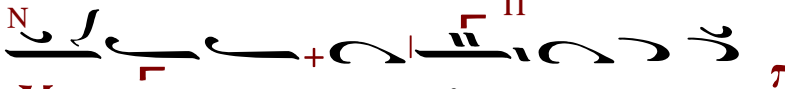
Ἦχος λ̣ α̣ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

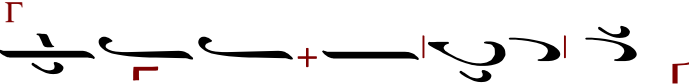
ΕΤΕΡΑ

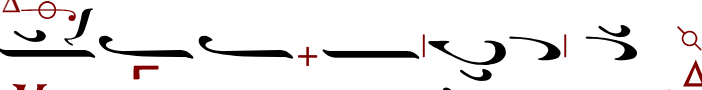
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

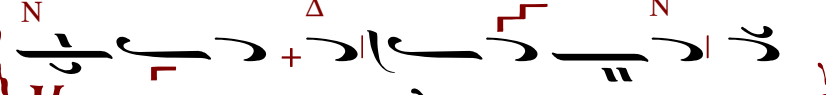
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

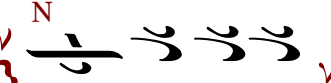
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Γοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

μη ην

Στίχ. α' γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσνημας

Στίχ. β' Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

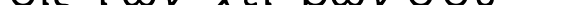
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

 τερ σω σον η μας

Στίχ. γ'

 ἐρ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

μαί

$\bar{x}$
 Δ

αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

Κεϱε eleison

Στίχ. δ'

Θε ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι

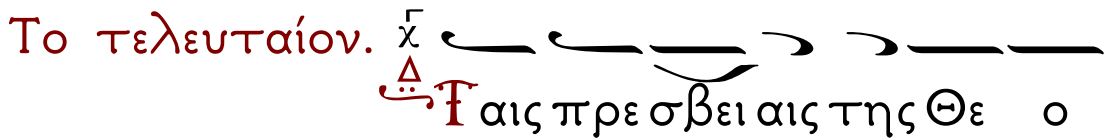
α εν αυτω

$\bar{\chi}$
 Δ

αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ τοῦ
 Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

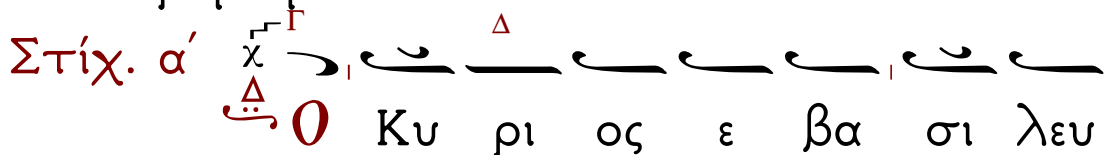
Το τελευταῖον. **Τ**αῖς πρεσβείαις της Θεο

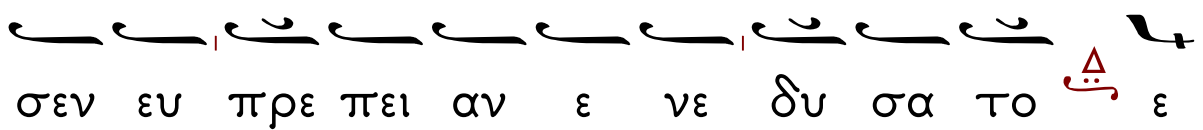
το οκου Σωτερ σωσον ημα αας

Ἀντίφωνο Β'

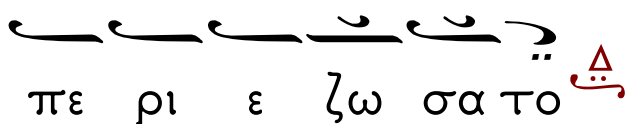
Ἦχος Δι

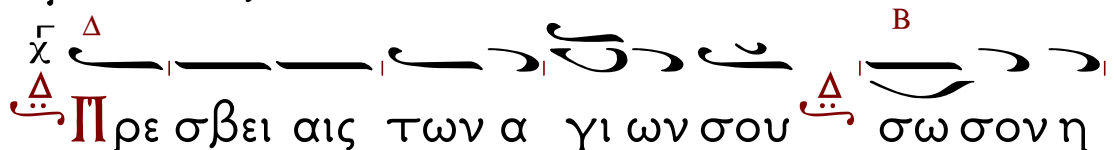
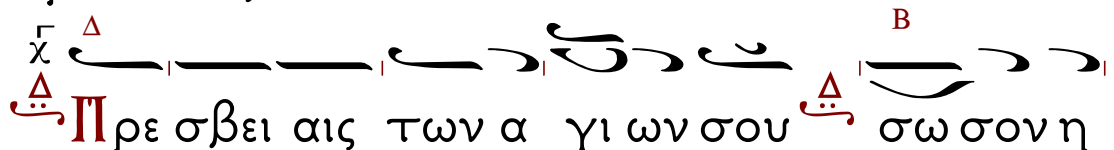
 Αμη ην

Στίχ. α' **Ο** Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπει αν ε νε δυσατο ε

νε δυσατο Κυριος δυναμιν και

περι ε ζωσατο

 Πρεσβείαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β'

οι ου με νην η τις ου σα λευ ξη σε

Ἰαί

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

[illegible]

 ρι σμοι της θα λασσης θαυμα στος εν υ

ψη λoις o Κυ ρι oς

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

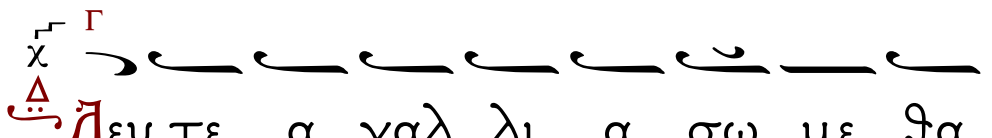
μας Κυρι ε

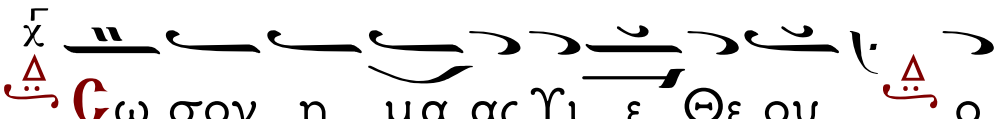
Στίχ. δ' ^Γ ^Δ
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι
 στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει
 α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
 τα η με ρων ^Δ
^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ ^B σω σον η
 μας Κυ ρι ε ^Δ
^Δ ^Γ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^Δ
^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι αι ω νων Α μην ^Δ
^M ^Δ ⁺ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

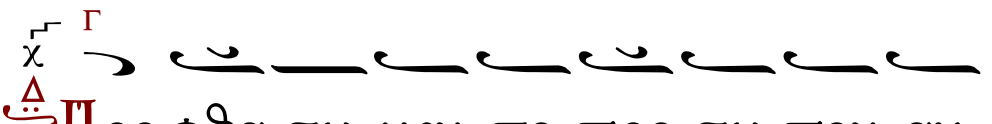
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη
 ναι ^{ζ'} εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος ^Δ θα να α τω θα να τον πα τη σας ^λ ει
 εις ων ^λ της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι ⁶ σω σον η μα α ας ^Δ

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι η μων

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Στιχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα

Ἦχος $\frac{4}{9}$ **Ο** μη τραν παρθε νι κην α γι α σας τω
το κω σου **Δ** και χει ει ρας του Συ με ων
ευ λο γη η σας ως ε πρεπε **π** $\frac{4}{9}$ προ φθα σας
και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος **π** $\frac{4}{9}$
αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το πο
λι τευ μα **Δ** και κρα ται αι ω στον βα σι λεις
ους η γα πη η σας **Δ** ο μο νος φι λα αν θρω
ω πο ο ο ος **π** $\frac{4}{9}$

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ
Ἀνάγνωσμα **2:1-13**

Ἀδελφοί, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν
πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς
δόξης. Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν
ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν αἰσθητί
λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ
ἐσθητί, καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν
ἐσθητά τὴν λαμπρὰν καὶ εἶπητε αὐτῷ, σὺ κάθου
ᾧδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, σὺ στῇθι ἐκεῖ
ἢ κάθου ᾧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου, καὶ οὐ
διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ
διαλογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἄδελφοί μου
ἀγαπητοί· οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς
τοῦ κόσμου πλουσίους ἐν πίστει καὶ
κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν
πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν

ὕμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ’ ὑμᾶς; Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν Γραφήν, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσις δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ εἰπὼν μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι· ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ’ ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Χοι Κυ ρι ε

Α μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Χοι οιοιοι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Χοι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α αμην

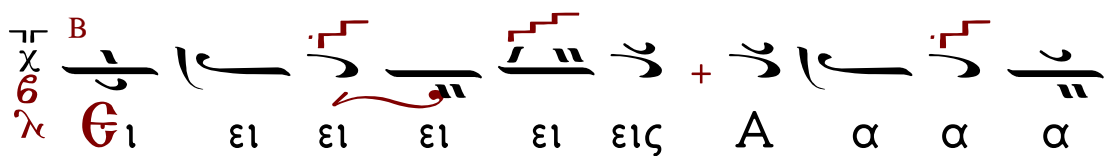
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

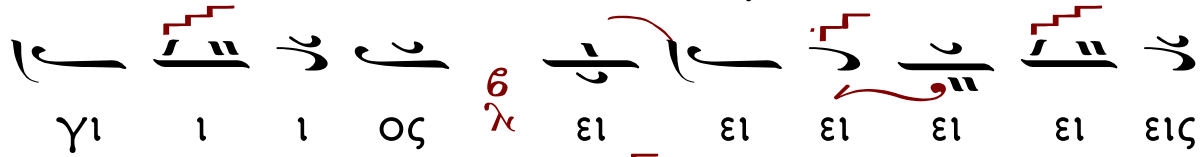
Ἦχος λη΄ Πα Ἑναρμόνιος

Π
 εἰ εἰς Ἀ γι ος εἰ εἰς Κυ υ ρι
 ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

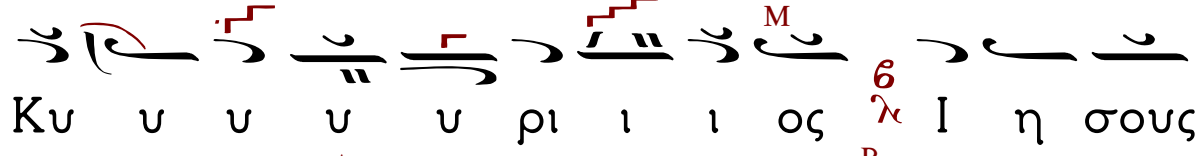
Ύψος 7^{τος} λ

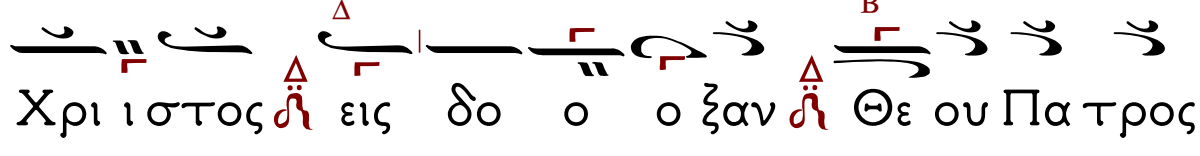
 Α α α α

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη Πα

Χ^πρι^πστε ε^π το φως το α^π λη^π θι^π νον^π το^π
 φω^π τι^π ζον^π και^π α^π γι^π α^π α^π α^π α^π α^π α^π ζο^π
 ον^π παν^π τα^π α^π αν^π θρω^π ω^π πον^π ερ^π χο^π ο^π ο^π με^π
 νον^π ει^π εις^π το^π ον^π κο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π
 σμον^π ση^π μει^π ω^π θη^π η^π τω^π ω^π ε^π εφ^π η^π η^π
 μα^π ας^π το^π φω^π ω^π ως^π του^π ου^π προ^π ο^π σω^π ω^π ω^π
 που^π ου^π ου^π ου^π σου^π ι^π να^π εν^π αυ^π τω^π ο^π ψω^π
 ω^π με^π ε^π θα^π φως^π το^π ο^π α^π προ^π ο^π ο^π ο^π
 ο^π σι^π ι^π ι^π τον^π και^π κα^π τε^π ευ^π θυ^π υ^π υ^π
 υ^π νο^π ον^π τα^π δι^π α^π βη^π η^π μα^π τα^π α^π

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^π ε εν το ο ο λω ω ων σου ⁹
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ΄ ΑΓΙΑ

Ἄλ λη λου ι ι α
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ νην λεις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λη Πα

λω τη ρι αν ειειργα α α α σω ε εν
με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
λη η λου ου ου ι α
Ο θε ος βα σι λε ευσ η ημων προ
αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σωω τη ης γη
η ης Α αλ λου λου ου ου ι α
Cu ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειει σου την θα α α λα α α ασσαν
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
 ος Α αλ λη λου ου ουου ι α
 ευ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τη ρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον^χ Α ααλ ληλουου ι ι α^π
 υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι
 α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ^Δ Συ ε
 ποι οι η σας α αυ τα α α Α ααλ λη
 λου ου ι ι α^π
 Ἄ να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι
 βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι
 λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν
 σου ου ου^χ Α α α λη ου ου ι ι α^π

^Π
^π₉ **Γ**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
^Δ ^Κ
να α μει ει σου την θα α α λα α α ασ
^Δ ^χ₉
σαν σου συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
το ο ος ^χ₉ Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α ^π₉
^Κ ^π₉ **Γ**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
^Δ ^Π
μα α αρ ρους ^χ₉ συ ε ζη ρα α νας πο τα
μου ου ους Η η η η θα α αμ ^χ₉ Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α ^π₉
^Δ ^Κ
^π₉ **Γ**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^χ₉ και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α
 ευ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α
 α να στα ο ο Θε ε ε ος
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^ῥ Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^ῥ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇ Ἀ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
αι ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σchein
 μυ στη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α ^Δ

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M
 ^Δ **Α** α μην ^Δ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον ^B α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος ⁶ (Δίς)
 ⁶ **Τ** ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον ^{ζ'} α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος ^Δ

Τόν Εὐλογοῦντα...

 ^Δ **Τ** ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας ^Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε ^Δ
 ^Δ **Ε** ι ει εις ^Δ πολ λα ε ε τη ^Δ ^χ η η ^Δ

Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μὴ καταπιστεύσεις με

Ἰχθὺς Βαρυς Ζω

^z ^π ^z
 με ~ Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^η αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α ^η Πα να γι α δε
 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^{z'} των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^η σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^η και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

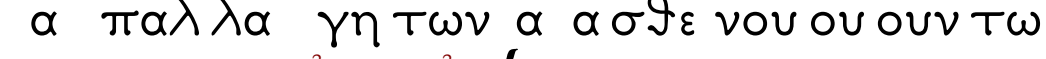
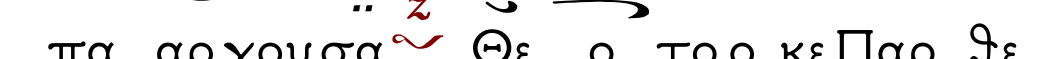
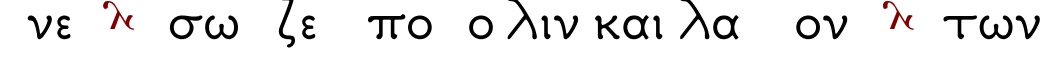
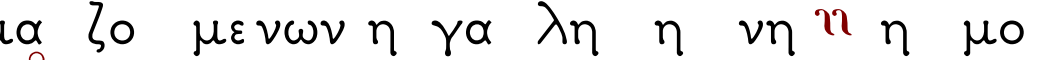
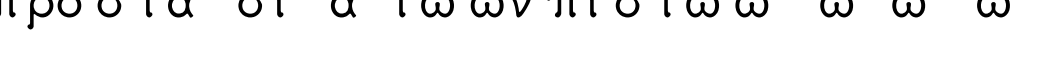
σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^{Z³} | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο
ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.